

Velika odgovornost komunist

Prav na predvečer 9. kongresa ZKS so po krajši slovesnosti, popestreni s kulturnim programom v prisotnosti najvišjih predstavnikov OK ZKS na gimnaziji pedagoške smeri na Resljevi cesti sprejeli v zvezo komunistov enajst mladih: devet dijakov in dva profesorja. Stari člani so jih sprejeli pristrčno in slovesno hkrati in opazovalcu se je zazdelo, da mladi komunisti skoraj brez izjeme občutijo veličino trenutka, ko se odločajo za pristopitev k organizaciji, kot je zveza komunistov. To pri naša predvsem veliko odgovornost za njihova dejanja, nove obveznosti, pa nobenih osebnih koristi, prej nasprotno.

Po formalnem delu smo še malo posedeli in se pogovorili z novo sprejetimi člani. Zakaj so se vključili v ZKS? Kdo jih je predlagal? Kako si predstavljajo lik komunist? Kaj menijo o idealizmu mladih in oportunističnosti starejših?

Bojana Mišič, 4. b: »Živim in delam pretežno v domači krajevni skupnosti. Hotela sem se vključiti v ZK že na terenu, pa so bili zapleti zaradi obiskovanja seminarja za novo sprejete čla-

S sprejema mladih v zvezo komunistov na pedagoški gimnaziji v Ljubljani

ne, ker sem preveč zaposlena z učnimi obveznostmi na šoli. Mislim, da bom ostala povezana z osnovni organizaciji ZKS na šoli, kasneje pa na akademiji. Ena od obveznosti, ki jih imam na šoli, je tudi, da sem delegatka mladine v svetu šole.«

Zvezda Peharovič, 3. e: »Da sem stopila v ZK, sem imela najbrž že, družinske predispozicije. Oba starša sta člana in seveda sta tudi mene vzbujala v naprednem duhu. Opravljam več funkcij. Tako sem tajnica razredne skupnosti, aktivna pripadnica teritorialne obrambe, pa delegatka SIS za družbene dejavnosti.«

Irena Maselj, 3. a: »Sprejem v ZKS mi seveda veliko pomeni. Menim, da bo zdaj vsakdo izmed nas bolj zainteresiran za dogajanje okoli sebe, bolj aktivno se bo povsod vključeval, moral pa bo sprejeti tudi marsikatero novo dolžnost in odgovornost.«

Mojca Hrenko, 4. f: »Da sem se odločila za prošnjo za sprejem v članstvo ZK, je, krivo več stvari, od vzgoje, ki jo imam doma, pa do razredne skupnosti, ki je nadvse aktivna.«

Branko Lovrenčič, 3. c: »Zame je bil sprejem v ZK nadvse srečen trenutek in obljubljam, da bom dal kar največ od sebe. Politično do sedaj nisem bil posebno aktiven, bolj pa družbeno. Med drugim sem namestnik načelnika Planinskega društva PTT in se trenutno pripravljam na mladinsko šolo.«

Nives Počkar, 3. d: »Komunist bi moral biti po mojem mnenju vsestransko razgledan človek. Nedvomno bi moral biti prepričan v to, zaradi česar je stopil v ZK. Biti mora povsod družbeno in politično aktiven. V razredu mora biti za zgled, to pa je tudi odgovornost.«

Barbara Udovč, 3. f: »Kar poznam mladih komunistov na šoli, nam res lahko služijo za zgled. Komunist bi moral imeti kot človek humane odnose do soljudi. Vzeti bi si moral čas, da se s človekom pogovori, da ga skuša razumeti in da mu pomaga.«

Marjana Flis, 3. f: »Za sprejem me je predlagala mladinska organizacija, saj sem bila v ZSMS precej aktivna. Tako sem na šoli v predsedstvu ZSMS, sem pa tudi članica OK ZSMS.«

Alenka Učakar, 4. f: »Vsak mlad komunist, ki vstopa v ZK, mora biti v sebi prepričan, zakaj vstopa, saj mora

kot član sprejeti veliko odgovornost za vsako dogajanje, kjer je prisoten. Na mojo odločitev je vplivala tudi usmerjenost mojih domačih, saj so domala vsi v ZK. Velikokrat imamo doma zanimive pogovore o političnem položaju v svetu, veliko debatiramo o politiki sploh. Veliko sem do sedaj delovala na športnem področju in sem tudi referentka za šport. Menim, da marsikateri komunist ne deluje tako, kot bi moral in da nekateri vstopijo v partijo tudi zato, ker si obetajo boljše delovno mesto.«

Milena Mašera: »Menim, da stopajo mladi v ZK z velikim navdušenjem, krepko verjamejo v tisto, kar delajo, v srednjih letih pa so že malce razočarani nad življenjem in je v njih manj idealizma.«

Aleš Omahen: »Ljudje se različno pozno vključujejo v ZK, vzroki za to so različni. Menim, da je eden najmočnejših vpliv okolja in staršev. Mnogo je mladih ljudi, ki so s srcem in zavestjo za program ZKS, pa si ne upajo aktivno vključiti v ZK, ker se bojijo reakcije staršev, ki jih vzdržujejo, pa so morda starokopitni ali ne razumejo dogajanja.«

POGOVOR S PREDSEDNIKOM OBČINSKE KONFERENCE ZKS ČEDOM MOKOLETOM

Vsaj naj opravi svojo nalogo

Na programsko-volilni konferenci ZKS občine Center, ki je bila v začetku preteklega meseca, je bil za novega predsednika občinske organizacije zveze komunistov izvoljen Čedo Mokole. Za mlajše občane malo znano ime, medtem ko se starejši prebivalci in zlasti politični delavci in aktivisti dobro spominjajo Čeda, ko je bil pred odhodom v Beograd aktiven tako rekoč na vseh področjih življenja in dela v občini Center in v Ljubljani.

»Rojen sem bil v Ptujju 6. oktobra 1926,« nam je povedal, ko smo ga prosili, da se predstavi bralcem Dogovorov. »Tam sem hodil tudi v osnovno šolo in v gimnazijo vse do leta 1941, ko so me kot mnogo drugih zaprli in nato izselili v Srbijo.« Odšel je v partizane, bil tudi ranjen in kasneje kot pripadnik 1. slovenskega bataljona, ustanovljenega v Skopju, prišel v Ljubljano, kjer je bil demobiliziran.

Po vojni se je začelo živahno politično delo; najprej v mladinski organizaciji, kasneje na univerzi.

»V dokumentih piše, da je vaš poklic pilot. Kaj to pomeni?«

»Končal sem pilotsko šolo in imam diplomu poklicnega pilota. Ne vem, zakaj so objavili prav ta podatek o moji osnovni izobrazbi. Sicer pa sem med drugim delal kot sekretar Letalske zveze Slovenije in kot direktor Letalskega inštituta Branko Ivanuš v Ljubljani.« Pred odhodom v Beograd je bil Čedo Mokole sekretar občinske konference SZDL Ljubljana Center. V Beogradu je bil predsednik zveznega odbora sindikata delavcev v prometu in zvezah Jugoslavije.

»Katere so po vašem mnenju prvenstvene naloge zveze komunistov v občini?«

V odgovor na to vprašanje je vzel Čedo Mokole v roke obsežno gradivo, ki je imelo v naslovu prav vprašanje, katerega smo mu bili zastavili.

»Zveza komunistov v občini ne more mimo žgočih problemov sedanjega časa in zato je tudi vse tisto, za kar se zdaj borimo v naši družbi, v bistvu tudi naloga zveze komunistov.«

Predvsem gre za uveljavljanje politike gospodarske stabilizacije. Povečati moramo izkoriščanje sedanjih zmogljivosti in preprečiti razišanje družbenih sredstev.

Doseči bomo morali, da bodo delavci dejansko razpolagali z ustvarjenim dohodkom. Zaradi tega mora biti izločanje sredstev za splošne in skupne potrebe pod nadzorom de-

Čedo Mokole

lavcev, vendar tako, da se bo stalno krepila materialna podlaga združenega dela. Prav tako moramo doseči, da bodo izključno delavci odločali tako o sredstvih za akumulacijo kakor tudi o sredstvih za reprodukcijo v celoti. Delavci morajo odločati tudi o velikih investicijah; s tem bomo onemogočili odtujevanje dohodka in presežnega dela od delavcev in zagotovili družbeno ekonomsko upravičenost in učinkovitost investicij.

Prav tako se bo morala zveza komunistov boriti proti zaprtosti jugoslovanskega tržišča in za odpiranje poti gospodarskega povezovanja na vseh ravneh.

Na področju delegatskega sistema si bomo morali prizadevati, da se bo povsem uveljavil interes delegatske baze tako v delovanju samoupravnih interesnih skupnosti kot v družbenopolitičnih skupnostih.

Posebno pozornost bo treba, posvetiti podružbljanju in demokratizaciji kadrovske politike.

»In konkretne naloge v naši občini?«

»Veliko jih je. Predvsem bomo morali stremeti k odpravljanju razdrobljenosti na področju gospodarstva, da ne bo vsak delal po svoje in nekaj malega. Trgovino bo potrebno tesneje povezati s proizvodnjo. Razen tega moramo okrepite vlogo krajevnih skupnosti. Uspeh bomo vsekakor dosegli, če bo vsak komunist v skladu s politiko ZK opravil svoje delo in naloge na področju, kjer deluje,« je dejal Čedo Mokole.

N. I.

Jugoslovanski železničarji praznujejo 15. aprila svoj praznik v spomin na veliko železničarsko stavko leta 1920, ki je dobila svoj tragični epilog s pokolom na Zaloški cesti. Železničarji ŽG Ljubljana prirejajo že vrsto let na ta dan spominske slovesnosti na prizorišču dogodka, se spominjo padlih žrtev za socialne pravice in govorijo tudi o sedanjem položaju naše družbe in vlogi železnice in železničarjev v njej. Letošnji slavnostni govornik je bil Jože Smole, sodelovali pa so tudi pevski zbori, miličniška godba na pihala in dramski igralci. Obletnica stavke je letos sovpadala z začetkom 9. kongresa ZKS in ob tej priložnosti so položili spominski venec k spomeniku padlim železničarjem tudi delegati 9. kongresa.

V. K.